

Добрикаво чуде

Уредништво и администрација

Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима »Преса« за про-
дају новина и часописа, Београд
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечне 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТО, 30 ОКТОБРА 1943

БРОЈ 101 — ГОД.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

КРАСНИ ПРИЈАТЕЉИ

ГЕЦА:— Сачувај ме Боже овак-
их пријатеља, а непријатеља ћу
се сам сачувати.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Енглези се моле црвеном свецу - у Нишу побише српску децу

Шест недеља прође а новости нема
Ајзенхофер негде на Волтурну дрема
Хоће да га пређе, једнако се спрема
Ал' га баксуз бије или не да трема
Кроз радио себе велича и сили
Али кад ратује онда једва мили
И народе мале подбада и сеца
Али када бежи бржи је од зеца
Два месеца прође од како Бадоља
Положи оружје као сваки шмоља
И сад место да су прешли Апенине
На Волтурну седе као неке стрине
И пошто се плаше од северне климе
На овом потоку хоће да презиме
А да се покажу као неки борци
Пуцају једнако — али то су ћорци
И место да пљусну као летња киш
Они бију жене и децу из Ниша
Док њихових лажи све је гушка пређа
Све се увек сврши преко српских леђа.

Неки урок руке Енглезима веза
Не могу да мрдну из Додеканеза
Ту их Немци гоне, ко зечеве лово
Успехе бележе све нове и нове
Ко заробљенике хватају Енглезе
Сва острва редом узеше за мезе

А Британци поред толике своје флоте
Свуд узмичу само, о толике срамоте
Чак и Крф им скоро у руке је пао
Ал' кад Немац пође, они вичу: Јао
И клиснуче негде ал' уз објашњење
Да им слабо прија кршевито стење
И никда их нема где се борбе воде
Јер интриги воле и још сличне згоде
Ал' зато гурају друге да погину
Док се они само за зараду брину.

Из Москве су вести све тише и тише
Ортацима сада баш се црно пише
Не помажу кључи од блефа и сребра
Сталјин узде држи и само их ћебра
И други фронт тражи, неодложно, хитно
Ортацима прети и штепује ситно
А они се бране и врдају ћачки
Па када затреба и лажу јуначки
Пристају на свашта што им Сталјин тражи
Чим нешто изрекне, они кажу: Важи
А у себи мисле: Причекаћеш бато
Ал' онај их знаде па не гута зато
Све се на то своди, ко ће ког да слаже
И ко ће маснији залогај да смаже
Ал' малер Једини лежи баш у томе
Што је зец у шуми, а они се ломе.

МОДЕРНИ АМЕРИЧКИ АЛХЕМИЧАРИ

— Алал нам вера, Мошо! Овај наш систем да претварамо
сузе у злато није лош.

ЕПИГРАМИ

Из Москве су вести штуре
Биће нешто за кубуре
Ил' је скоро крај
Сад лупају тамо главе
Како брзо да направе
Лажан извештај.

Из Азије песма чу се
Код Кинеза вести кусе
Не помаже лек
Чим затвори врата Бурма
Пропала им сва јудурма
И с' њима Чанг-Кај-Шек.

Некад кишу, некад слану
Увек Енглез нађе ману
Да избегне чвр
И кад бесни тај рат груби
Енглез увек се изгуби
Па иде на зор!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

НЕ ИДЕ УЗ БРДО

Палермо, октобра. — После Трифуновића. У ову групу, обично имају чак да дођу они — ко- то имају чак да дођу они — ко- талији, амерички министар Мор- ји касно прогледају својим очи- гентуа дао је новинарима ову из- ма.

У круговима »Секрет-сервиса« ову групу називају »старо гвож- ће«.

— Тешкота је у томе, што на-

ше трупе морају да се боре уз

брдо, а то тешко иде. Нама је

Бадоља причао другчије, а сада

испала тешка работа.

ДУПЛА ПЕСМА

Британски војници, који су у Палестини ухапшени због швер- цовања оружја, изјавили су да су продали оружје јеврејским вој-ним организацијама.

Право су ово оружје продали амерички јевреји Енглезима, а затим Енглези палестинским јевре-јима. Права песма — и то дупла.

ПОСТИГНУТ СПОРАЗУМ

Москва, октобра. — Познати амерички публициста Литман објавио је да је на последњој тројној конференцији постигнут потпуни споразум. Совјетски захтев да се отвори други фронт, Англоамериканци су примили оберучке и ускоро ће прећи у напад преко — свих радио-станица.

ОТИШАО У СТАРО ГВОЖЂЕ

Лондон, октобра. — Пошто је енглески питомац Драже Михајловић завршио своју класу и про- студиран је енглеску историју, он сада превази у виши разред и удељен је у групу Симовића,

Слободана Јовановића и Мише чајно пронашао сретство, којим се срзовала од 65 на свега 5 про- дини рата, више су психолошке него војне природе.

Сумња је пала, да су ове ма- хинације удесили мајстори из Вол-

дине да се преврати у психолошке него војне природе.

Треба само веровати да се про- тив топова и митральеза збиља може борити психологијом.

ТРАЖИ СЕ ЗЕЦ

Москва, октобра. — Нека- ко је садељан троћоскасти ражањ на коме ће се пећи печење за Сталјина али је невоља што је зец у шуми па је одређен одбор који ће да тражи дивљач.

ДА УЧИНЕ МИЛО...

Александрија, октобра. — Ен- глези су опет »добровољно« напустили нека острва у Додекане- зу прво зато што су хтели да у- чине мило Немцима а друго зато што су их Немци заузели си- лом. А Енглези неће силу. Доказ је Индија!

НЕ КОТИРА СЕ...

Њујорк, октобра. — На њујор- шкој и лондонској берзи хартије од вредности »Нейтралност — Лимитед« не котирају се више па су оглашene за неважеће.

ЧЕРЧИЛ: — Ја вам мајсторе донесох штофове, а ви скројте.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд, Кра- љица Наталија бр. 100.

Лекар: — То од чега Ви патите прилично ме забијује, то је хронично зло, које вам убија сваку вољу за живот.

Пацијент: — Пст! Лакше докторе, она седи у чекаоници.

НЕ ПОМАЖЕ

Професор пита сељака: — Шта ви радите кад вам нека кокошка престане да носи јаја?

— Ја је онда закољем.

— Па зара то шта помаже?

Старија дама на једном концерту пита своју познаницу:

— Ко је овај господин, који је малочас рекао за мене да сам веома интересантна.

— Антиквар Ђорђевић.

НЕДЕЉА, 24 ОКТОБРА

Сртнем јутрос Божу секретара, трчи улицом као да ће на трке. Налетео је на мене па без пардона продужи даље, али га ја задржим:

— Шта је, где си полетео?

— Не питај, велика новост, вели он и покушава да се отргне. Постао сам отац.

— Па на твојој жени се није цу, госпа Соји рентијерки, која ништа видела. Баш сам је јуче је тражила дружбеницу, што би срео — чудим се ја. Како јој је? на српски звало служавку.

— Одлично — смеје се Божа — изгледа да неће уопште сачинати.

ПОНЕДЕЉАК, 25 ОКТОБРА

Госпа Стојанка И ја матора гуска да поверијем, је распуштеница Осакатила ме... На пијаци ма већ више од двадесет година или калнице, кувала ручак на лучу и њој није ни по тој све било мало већ јуче требна мушка заузела она одело покојног Симе штита. Тешко оно и негде однела да прода... И то ме ко се са њоме ухвати у коштац. Готова је и на свају а још више на тучу. Зато су јој се сви склањали с пута. Већ је цео комшијук дигао руке од објашњавања са њом када зачусмо јутрос глас њене кћери, Мице. Грми кроз авлију а Стојанка само одговара понекад, док одједном не захтута.

...Ако си и мајка, покри се... грмeo је Мицин глас. Узвала си ук па те више човек не може да сноси. У сваји си са целим светом. Нико нам врата не отвара. Хтела сам ко ћерка лепо али то ти не помаже. Зато ћу да окренем други крај па кад узмем овај ватраљ за час ћу да те опаметим...

И да видите сада је госпа Стојанка као јагње... Излечи је њено рођено дете...

Лакше БОЛЬЕ

НИШУ...

Тако хтела судба виша
Да те пљусне бомби киша
Да буде дар-мар!
Од нашега другог оца
Од енглеског «спасиоца»
То је био дар.

ЕСПАДРИЛАМА

Нико више се не цапа
За ципеле од канапа
За ћоном се љури
Кад јесење почну киша
Ни ћон не помаже више
Свуда вода цури.

ЛЕТУ

До недавна жеге бише
Цвилили смо за кап киша
Кајемо се већ
Боље човек да се зноји
Нек да цепке дрва броји
А свуд хладна пећ.

МРСУ

Чим наступе данни краћи
Стигне време свињској даћи
У селу је част
И док варош суши зубе
Уз чварке се шнице срубе
Селом цури масти.

ОПАСАН ЛЕК

— Била сам код лекара, каже жена мужу.
— Морала сам да покажем језик. Лекар ми је дао лек за јачање.

— Свети Боже! Ваљда није то за твој језик.

Проклети трамваји. Никад мешта да човек седне.
— Па ти седиш, тата.
— Да, али твоја сирота мајка, мора да стоји.

Шта недостаје

Удовица показује младом адвокату свој стан па га пита: Шта мислите, докторе, да ли у овој трпезарији нешто фали? Адвокат погледа, лепу удовицу па са уздахом одговори:

— Муж.

Спортски Епиграм

По програму и без збрке
Сад јесење иду трке
Укинут каппиш
За победу ту се рве
И награде носи прве
Лесковац и Ниш.

УВЕК ИСТО

У финале летњег купа квалификовали су се вечити ривали. То је по програму јер сваки други резултат донео би дефицит за касе ова два клуба. Изгледи су подједнаки а то значи да треба да буде бар 200.000 динара прихода.

ТО ЈЕ ДОВОЉНО

Између великих и малих клубова је постигнута потпуна равноправност, јер сваки клуб одређује за утакмицу по 11 играча. То су спортски услови, ал' што се тиче цела ту нема равноправности јер у већи џеп више стаје.

ЗИМСКЕ ВЕЖБЕ

Сви они који су склони паду почели су да уче клизања да се зимус не би омакли на клизавици. Зато су шљичуге и ролшуе у моди...

— Е сад само промени прво слово — допуњава је брат.

— Жанила — вели сестрица а ми се сви искидасмо од смеха што она не само да не зна географију, већ не зна ни како се кува слатко.

СУБОТА, 30 ОКТОБРА

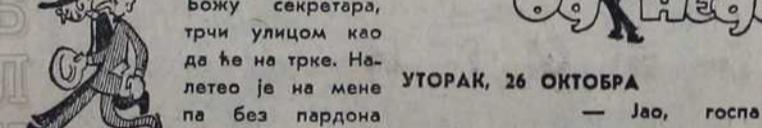
Данас су вели задушнице па треба нешто поделити. Бар тако ми нареди жена јутрос сабаје и је од куће почнем да дајем простијама. Дођем тао до једног, који стоји уз један зид и ништа не говори. Видим просто га мрзи да пружи руку.

— Шта је то стобом пријатељу? — питам га ја. Теби изгледа не врши посао да ли ћеш штогод добити? — питам га.

— Па да видиш и не врши — каже он. Само за дуван ми треба више него што скупим за цео дан. Свemu скочила цена само код нас иста тарифа... Динар, два... Па још кад ми нека баба баци «стопар» очи би јој извадио...

Вала овај има донекле право, помислим ја и дам му две банке.

— Такве муштерије волим — довикну ми овај весело...

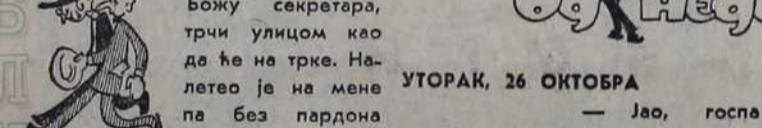
УТОРАК, 26 ОКТОБРА

— Јао, госпа Сојо, узмите је, то је благо од девојке! Са тим речема је госпа Вида препоручила своју куму Анки-штиту. То је било у прошлу недељу а већ данас је дошла госпа Соја, љута као ватра и, још с капије, напала госпа Виду.

— Каква кума такво и кумче... И ја матора гуска да поверијем, је распуштеница Осакатила ме... На пијаци ма већ више од двадесет година или калнице, кувала ручак на лучу и њој није ни по тој све било мало већ јуче требна мушка заузела она одело покојног Симе штита. Тешко оно и негде однела да прода... И то ме ко се са њоме ухвати у коштац. Готова је и на свају а још више на тучу. Зато су јој се сви склањали с пута. Већ је цео комшијук дигао руке од објашњавања са њом када зачусмо јутрос глас њене кћери, Мице. Грми кроз авлију а Стојанка само одговара понекад, док одједном не захтута.

...Ако си и мајка, покри се... грмeo је Мицин глас. Узвала си ук па те више човек не може да сноси. У сваји си са целим светом. Нико нам врата не отвара. Хтела сам ко ћерка лепо али то ти не помаже. Зато ћу да окренем други крај па кад узмем овај ватраљ за час ћу да те опаметим...

И да видите сада је госпа Стојанка као јагње... Излечи је њено рођено дете...

ЧЕТВРТАК, 28 ОКТОБРА

Госпа Лула од јутрос љута као рис. Напунила она каду водом као што је прописано или заборавила да ноћу затвори прозор, па некако улетео њихов дозор, па чула петао — сада је то у Београду најомиљенија домаћа животиња — и ...удавио се.

Није јој толико жао петла али се поједе што ће њен Веља да јој душу поједе. Јер он стално тврди да госпа Лула од домаћих послова једино зна — реми. А она би хтела да му докаже супротно, па јој се не да. Смишљала она цело пре подне и, напослетку смислила. Када је Веља дошао на ручак, госпа Лула му најљубазније каже:

— Ето шта си направио јутрос са својом виком. Наш «Перак» (тако су тепали певцу) толико се нервирао да је извршио самоубиство. Скочио у каду...

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

СРЕДА, 27 ОКТОБРА

— Пуштајте ме, ако Бога знате, чека ме код куће болесно дете — тако је запомагала на једној трамвајској станици једна млађа жена са великим зембиљем.

Лјуди се стеснише и некако јој направише места и она се попе, смеху:

Кројач: — Дозволите да вас упозnam — моја жена, ћерка и ташта.

ИСКРЕН ПАРТНЕР

— Нећу више да играм карата с тобом! Ти си обична варалица. Малочас сам приметио да си сакрио кеца.

— А ти си обичан лажов и пази шта говориш! Ово су два краља а не кец!

Вук Нараџић и његова штула

Вук мораде оставити Београд пре то што је мислио, и прећи у Земун. Сутра дан дође му један пријатељ из Београда и рече као на Вука вичу сви службеници оних старешина који су га принудили да напусти Београд.

— Па то се зна — рећи ће тај један из друштва — да на рапњена вука залаје свако псето! Али нек се причувавају: у Вука је штула.

РАВАЈЛО и рундев

што сам ви јучи Награбусијо то штovana ал шта ми вреди влас је брате и где нема, и то све због влас и зато поћем кроз соједне цукеле Што је поведо из каке и вављије да тражим ону села. Кад сам Товаријо кола са цукелу, тревим га баш на сред дрва залепи се За мене јоксин теразије сробара се сједног варшава и ја му викашибе,шибе рауна који оће да му Натачне ал он Јок већ све позади кола и жицу око шију Ал шаров се не Тако догојасмо до београда. на да. Стој бре не дерай ту цукетрошарину на кола ники не Поплу Викнен му ја а вараун ми кагледа ал један цандар виде цу же Има да дођеш у калиферију келу под кола и Почек ме ворта или како му се вика па да пла па вели јел Бре ово вод твоја тиш казну а после добијеш цвекелу јок брате кажем му ја то. Кажем му ја ка човек да не а они шаров ка знатије и знам ди је то здање а Он ми залепи се за мен и Све ми се каже а ти трчи позади кола ми преплиће кроз ноге видиш бре идемо тамо и Тако ти ја обигра да је пцето твоје а Ти оћеш доб целу варош сона кола у која су манеш влас зато ћу Ја теб да напунили Саме цукеле има их од приведем у кварт каже цандар, сваке феле.

Можда је пцето бесно јал у неком смислу валиично па Ја додговарам него ајд ти лепо у кварт фалерију и Док сам платијо глобу тријес банке беше Већ пао да ће да веднемо немо бра брате запомажем ја јербо ћу да за главим због ова драва. Знаш немам ону цедуљу па ће ме ребну ралише с триста банки и за цукелу Сам платијо још двајес банколистијо. па не попушћа и Тако ти ја сону цукелу па ајд у Се вратим у село без драва и без кварт. ал оћеш кад ми дошли у Паре само сону јоксину цукелу и Сад ћу се гоним Сњега до кварт а Шаров заждијо па се изгубијо ко општински прикод а божју кућу јербо Неко мора да мени цандар вели сад ти Остани вод кола и коња па Иди да ја платим све јербо куче је туђе наћеш ону Твоју цукелу јербо ако ја Га нисам зво да пође смен неког Уједе или очепи ти ћеш у београд. куј бре измисли кучије додговараш а ја се јадан кунем ће Сунце му калајисано.

Да пцето није моје већ јокса ба-

ваш равајло

Наши љуџи и

Шегртска посла

— Живадине, ти си заиста прави мазгов, беснео је газда Сима бакалин на свога шегрта. Зар кад ти неко затражи прашак за стенице, ти мораш да кажеш да нема, уместо да одмах даш онај жути прашак за буве, или кад например тражи лимун да лепо објасниш да није још стигао па да понудиш лимунтус. Него запео све »Нема па нема«. Никад ти нећеш успети у трговини, ако тако наставиш. Више да те нисам чуо да тако блесаво одговараш. Кад муштерија затражи нешто што нема у радњи понуди одмах нешто слично иначе ће пући шамар.

Живадин је упамтио све од речи до речи а нарочито: шамар.

Пред подне, док је газда Сима отишао негде у варош уђе у бакалницу једна госпођа.

— Молим вас два пакла клозет-папира рече она обраћајући се Живадину.

— Клизет-папир размишљао је у себи сиромах Живадин. Шта ли то може бити, никад у животу није чуо за тај артикал, али сећајући се газдиног савета, одговори најљубазније:

— Извините госпођо, тога папира немамо моментално, али би вам уместо њега препоручио одличан шмиргл-папир, првокласног квалитета...

Сиромах Жиле никако није могао да схвати свога газду када му је после разговора залепио четири врућа шамара.

ПРОЗАИЧАН ЧОВЕК

Невеста: Голубићу мој, хтела бих сада, за твој рођендан, да те обрадујем са неким лепим ручним радом. Шта би ти желео да ти спремим?

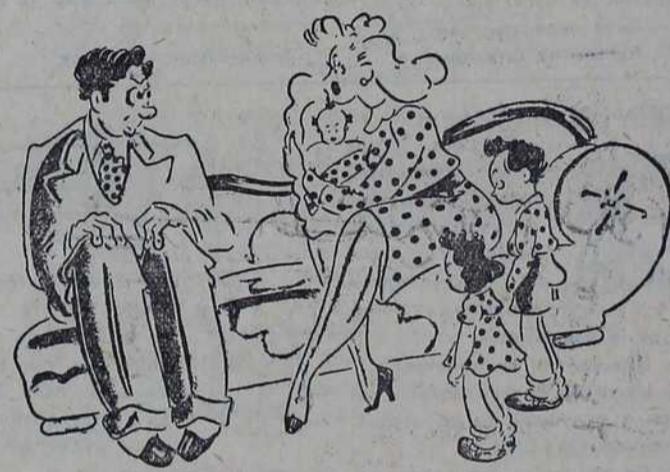
Вереник: Гибаницу са сиром!

ПРВИ ЧАС

Учитељ: Реци ми Мирко шта је твој отац.
Мирко: Мјо тата је трговац. А твој!

Доста је...

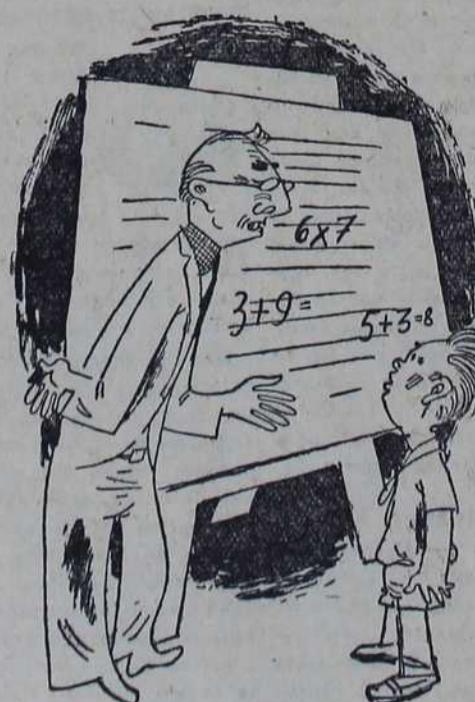
— Никако се не усуђујем више да ти руку стиснем.

ЈОВИЦА

лепо мене Уцио дуггал паја Да не писем у новине јел бо цу на гласим, а ја све не велујем али сам се сад увелијо. јуце ме уфатио мита муз Тетка белин па ми извуко уси сто сам писо у новине да она воли младо друштво ал само кад није код куће цика мита а неко му Показа кавај је то матол цовек који велује ста пису новине. цим је Плоцито новине он узо једну мотку па излупо тетка белу а онда исо у ледакцију и тамо се свађо док му нису дали моју атлесу када је Цуо да ја Писем он је скочио до плафона и само казо упамтиће он мене и ја сам га Упамтиће али ће он и мене да упамти јелбо ја знам многе ствари за њега и све цу да исплицијам тетка бали. Па ца он да види свога бога.

ал Нецу да се због тога секилам Јелбо је новинарски поса Влоје тезак па лаксе добијес батине него хонолал а Сад цу да вам плицам за цика Јесу сто је изгубијо слофијанку у тламвају а Тетка цана није веловала да цовел може дизгуби слофијанку па тлазила по валоси и насласа цак Код тетка босе сто лади код цика

Појасна дефиницију

— Да ли би могао да ми кажеш каква је разлика између после и спекулације.

— Ако изгубите, онда је то спекулација — зарадите ли, онда је то посао.

наши људи

ЗАБОРАВИО ВЕЋ

— Јесте ли ви поручити ручак од једног стајег келнера, проседе косе!

— Како сад изгледа, не знам, али кад сам поручио био је још сасвим млад и црномањаст.

Нод рибара

— Данас сам спремио за вас нешто особито лепо.

ПИШЕ...

Јесу у Канцеларију и Онда тата боса Популала косу а цика мита несме диде у Канцеларију већ води тетка џану а Он се лути и плети да ће да наплави коменију и да се лазведе ако плодузи то да плици, већ Сам плици да је госпа јела отловала пласе тетка лиди Јелбо су се посвађали због симу техниџала зато ћу да вам Јавим дуге новости о госпојици ладојки сто је изгубила легитимацију за Бласно па је набедила спилу Фулунџију да је Он укло в спилу покупијо сведоке Па је оце да тузи а Она Јонет наслала легитимацију у тасну и Сад је сламота да иде у ту пекалу већ оце да је пломени а не мозе па мука зива.

Јос има само да цујете вести Из наше авлије па сам све јавио и Онда могу да писем задатак за сколу веца инзинел бијо је у суботу дезулан код госпојице каје Да је цува стла а госпа ната пензионелка лазбила сољу госпа наји па јој анђа казала дузима велику пикслу а она Јонет казала њој да је њен муз цено белзијанац понда се Побиле дуге новости нема.

вас јовица

Кнез Милош и Димитрије Давидовић

Једном приликом, Димитрије Давидовић, секретар Кнеза Милоша, пошавши службеним послом из Крагујевца, поведе уза се много наоружаних пратилаца.

Гледајући га са доксата свога Конака, Кнез ће рећи:

— Кад је тражио место у Србији, нудио је и војничке услуге своје, а сад ене га шта чини; не сме сам да пође ни до Метина Брда!

По том, сетивши се шта му вреди Давидовић, брзо додаде:

— Ако, ако! Больје сече пером него ножем. А то и јест' добро!

СТОЈАН НОВАКОВИЋ И РАДОМИР САРАНОВАЦ

У доба одушевљења, код је повише омладинаца посрблјивало своја имена, и Новаковић је своја крштено име Коста заменио именом Стојан. Како је тада још трајала борба о правопис, рећи ће Новаковићу његов саученик Радомир Сарановац, доцнији адвокат у Крагујевцу и Нишу једном приликом:

— Зна се добро зашто си променио име!

— Зато што сам га превео! — каже Новаковић.

— А што си узео баш Стојан?

— Што тако треба.

— Није, него зато што у том имену има јота [l], да би само моје пркосити — поретку!

Ж

— Дај, ми, мама 10 динара да дам једној старој жени.

— Где је она?

— Ено је на биоскопској каси.

БУДАЛА

— Кад би ја теби позајмио хиљаду динара, ти би био мој дужник, а ако ти мени позајмиш ту суму шта би ти онда био!

— Будала!

Над се не разуме

У зоолошком врту, пред каве-говара пратилац, госпођој ја сам зом, дама која не познаје богзна леопард! како животиње, обраћа се свом пратиоцу:

— Желела бих да знам, шта би рекао овој тигар, када би умео да говори?

— Свакако би вам рекао, од-

— Питали Перицу, шта жели да добије, брата или сестру.

— Бицикл, одговори Перица.

Б.О.Д.Љ.И.К.А.В.А кохерија

Док мотка не удари по главу али овај свет их не разуме и не признаје им то. Али нико ових дана није интересији од наших пророка и прогностичара. Они обично све знају и све тумаче па су две године уверавали све и свакога да „Енглези неће“ нас. Као бакеем Енглези ратују због Срба и сако о Србима мисле па ће да им буде жао да бомбардују српске вароши. Сада, одједном, они не сме да изађу на улицу, већ седе код куће и само шапућу. Јер, забога, зар је то поштено и лепо да и они буду угрожени а баш су толико навијали... Али немојте мислiti да их је стид што су причали на памет и обмањивали и себе и друге. Ни помена од то га. Њих је само страх за њихов живот, за који верују да је толико драгоцен да нико не сме да га угрози.

То се опажа у свима друштвеним редовима. Има и изузетака или они су тако ретки да о томе не вреди ни говорити. Сваки од нас има два циља, управо само један: да извуче главу из ове гуре, иако може да од тога види неку фајдицу. У коме ће виду да се појави тај ћар многи још нису начисто али свако од њих верује да би то било сасвим право. Други не чекају чудо већ су запели из петних жила да ту фајдицу одмах отваре. Зато су ударили у трговину, жестку и немолсрну, пред којом би се и јевреји застидили. Из тих разлога ми и не опажамо да јевреји више не тргују. Родили су се достојни заменици, који користе ово ратно време да спечале по конкуренцију јер сада људи ви неко милионче а после ће лако ше носе аброе, оговарају и лада постану родољуби То јест они жу него жене. А то нам оне не су и сада на језику родољуби ће оправити.

Није пророк

— Слушај, Никола, већ је прошло две године како ти позајмих хиљадарку. Кад ћеш ми вратити паре!

— Шта знам, нисам ја пророк.

КО СЕ ЧУВА И БОГ ГА ЧУВА

Наша јрига

Миле је познати монден али је била заузета врло живим разговором са једним младићем, а и неби кад му се догађају невероватно је лично на Коју.

Милету је изгледало немогуће измирење између Које и Бранке после оних њених одлучних и оштрих изјава, али он се убрзо се измирили, она ми је испричала да је од тебе чула најцрње ствари о мени.

А после три дана дододило се нешто још сензационалније, Која приликом сусрета, сурово је предважио Милету:

— С којим ти правом, Миле, ствараш интриге, између мене и Бранке?

— Ју, ала сте ви безобразни. Пази, наслонио се на мене као да сам фотеља — тако се једна пуначка црнка објашњавала са једним ћелавим господином који се разузвиро у вагону, па је чак скинуо и ципеле.

— Немо бре госпоја да се кидаш може ти шкоди — смејао се он на њену љутњу. Боље да се пазимо него да се свађамо. Еве ти парче погача сос сир, па мезни и немо се узрјаваш...

— Нећу да узмем ништа од вас. Стар човек па безобразан.

— Па нећу сад за твоју љубав да фаћам мајмуни и да се подмлађујем — вели он а сви се смеју, па се смеје и црнка која

се одоброљила па чак узе и видиш да ме голиче.

— Шта се дрпаш бре по ногу, — Тико се госпа Дана упознала праје да будало! пре две године са Срећком београдским пильјаром. Од тога доба она више није путовала јер Срећко није хтео ни да чује.

— Страшан је тај ваш пријатељ Која, господине Миле! Састајемо се већ годину дана, али сам тек сада упознала његову одвратну нарав... Замислите што је ономад било! Он ми се преко телефона извинио да не може да дође на састанак због тога што је гдино заузет. А знаете ли чиме је био заузет, неваљалац један? То сам тек данас утврдила. Лумпово је цео дан у друштву неких сумњивих жена. Зар није то страшно господине Миле? Зар није тај Која најодератнији подлац на кугли земљиној?

— Право да вам кажем... — Не, не! Морате признати да је он највећи нитков на кугли зем...

— Занста, Која није поступио баш најгодиније и ја потпуно разумем ваше оправдано негодовање... изјави Миле да би је задоволио.

У томе духу је неуморно излагала Милету незгоде, на које је наилазила у току свог једногодишњег саставаја са Којом, а Миле јој је давао за право, највише из учтивости и каваљерства. Листа погрдних епитета којима је господица Бранка том приликом обасула Коју била је отприлике дугачка десет метара.

Бранка је на крају изјавила да никад више неће ни реч да проговори са Којом.

Стога је Миле два дана после цитираног разговора имао разлог да не верује својим рођеним очима: среће је у једном ресторанију господици Бранки која му се овог пута једва одјавила, пошто

— Какве интриге, побогу?

— Најплаклије интриге! Ти си сетио већ сутрадан да је госпођица Бранка, после измирења са Којом, гледала да нађе жрту коју би приказала своме обожаваоцу као интригант, чији су „подмукли поступци“ проузроковали сукоб. Ту жрту најла је, сасвим природно, у лицу једног Милета, јер је једино с њим разговарала о својој свађи с обожаваоцем.

— То ми је она причала...

— Није истина, ономад чим смо оштрих изјава, али он се убрзо се измирили, она ми је испричала да је од тебе чула најцрње ствари о мени.

— Она ми је сама те ствари спомнила, а ја сам се само згрављавао.

— Немој да изврћеш ствари, и кад се бавиш интригама имај бар толико храбrosti да све признаш. Нисам знао да си толико подмукao и неискрен!

Миле је досетљива човек: он се пријатељ Која толико подао и покварен. Замислите само?

Али Миле није хтео ништа да замисља. Напустио је терен материковом брзином, свестан тога да ће и овога пута на крају крајева испasti интригант ако буде изустој ма и најбеззначајнију реч.

Али му опет није помогло. Потисне два дана напао га је Која на тркама и пред целим светом га изгрдио на пасја кола. Што је најгоре сви су веровали да је он и пакосник и интригант иако није ни куснуо ни лизнуо... Горак је монденски хлеб...

У ВОЗУ

се одоброљила па чак узе и чу се други глас. Што не гледаш ко те дира...

— Гледај ти у ову помрчину — одговара један дубоки глас.

— Ју, ју, однесе ми неко флашу с ракију — виче неки женски глас. У томе воз изађе из тунела.

Она црнка се наслонила на оног ћелавог и нешто шапућу а он је фамилијарно загрлио па јој показуја неку слику...

— Слушај ти, немо онако да врдаш јербо ћу ја да сазнам па ћу ти скрши ноге.

— Остави се, богати, комендије... љутила се Цана. Зар је мени до тога. Имам бре посо да срвши, да сортирам радњу.

— Де, де, знам те — подсмејао се Срећко.

И Цана оде.

Али од како се врати спута, ни она Цана ни дај Боже. Постала нервозна и љандрљива па само грди. Особито јој Срећко није могао да угоди па је једнако нешто закерала.

— Шта ти је бре? — чудио се он. Да ниси стала на сугреб... Немо се дерњаш јер кад те клапим с ову кутлачу има да ме запамтиш. Завртио ти неко главу у вазу па си пошарава.

— Не пупај будало пильјарска...

— И ти си ми та нека мустра — подсмејао се Срећко и сваки такав разговор се завршавао чејочум...

Једно јутро изашао Срећко пред радњу па гласно кука.

— Ајао, упали ми кућу, изеда ме, роспија. Зло браћо, помагајте!

Притркаше комшије па се распитују шта је било а Срећко са јада:

— Она моја отиде узела све паре из чекмаже и ноћас утекла. Остадо го ко прст.

— Па где је отишла? — пита га Мирко сајија.

— Скршила врат на ваз. Тамо ди сам је и нашо.

Кој је још видо фајду од ваз. Туј се мувaju само аламуње и ја туј нашо да берем мед. Е јадни Срећко — несрећко — боље да си ноге сломио него што си се укачи на вазу.

А Цана је, међутим, на сасвим другом крају Београда отворила своју пильјарницу а у радњу ја узела једног младића, избеглицу, кога је упознала у вазу.

Да ли је он утекао са парама не знам али је врло вероватно

— Ми смо најидеалнији калуђеријски ред. Кад положемо за старој методи!

Англојада

ВЕЛИКИ ДОБРОТВОР

У једном већем друштву говорило се о расејаности.

— Ја сам изванредно расејан, причао је један од гостију, често налазим разне адресе и телефонске бројеве у мом хотелу а не могу да се сетим ко су управо ти људи. Ту скоро сам срећиво своје заблешке и одговарено најзад сва имена, сем једнога. Пошто се тог последњег баш никако нисам могао да се сетим, писао сам му и замолим га да ми јави јели икада што чуо о мени и могу ли ја учинити какву услугу за њега. Ех, и тај чојек ми је одгојио на најљубазнији начин да сам ја за њега већ учинио такво велико и добро дело какво би му ретко ко учинио у животу... Био је то, наиме — први муж моје жеље

ОБАЗРИВИ КАНЦЕЛАР

Енглеско-француска историја од памтивека је бележила само сукобе, сплетке и крваве ратове. Да добрих међусобних односа између ова два народа готово никада није ни било, сведочи безброј исторских података, документата, народних предања итд. Једну од многих слика тих односа приказује и следећа анегдота.

Краљ-јеноубица Хенрик осми и француски краљ Фрасноа Први, владали су у исто доба. Обајица су били људи живог темперамента и необично напрасити. И

трпео калуђере Малешкога ре-

— Овим сам се нешто прибли-да, тако звану браћу Јоханите, живо старом проблему Хомунику. Једном приликом један од нају-луса. Можда ће једнога дана бити гледнијих чланова овога калуђер-

шкоди, показваши на перспек-ти могућно и људе вештачки ског реда почев се хвалити пред стварати!

— На ово се чуо један глас из по-ницима: задине аудиторијума:

— Ми смо најидеалнији калуђеријски ред. Кад положемо за старој методи!

Виталијићи А В С

позоришне веселје

После прославе своје петстоте конференце, Јован Танић припрема још једно 10—15 јубилеја. Тако на пример, 10.000-ти израз, шатро Пера, Мика, Лаза, као и још неколико Јоциних „специјалиста“.

▲▲

„Нећу више да играм „Баука“, изјавио је Паја Богатинчевић. „Од како сам добио ту улогу, јес, да имам успеха на позорници, али у приватном животу да ме Бог сачува. Чим изађем на улицу, па кад видим неку мамицу са синчићем који је непослушан, мама му одмах запрети: „Видиш оног чику. Он је „Баук“ и ко не будеш добар позваћу га...“

▲▲

Новооснована школска позоришна трупа „Београд“, заказала је своју претставу „Велико изненађење“. Међутим, да публика не би лупала дуго главу, управа позоришта је изјавила, да је „Велико изненађење“ то, што се „Уелико изненађење“ неће одржати.

▲▲

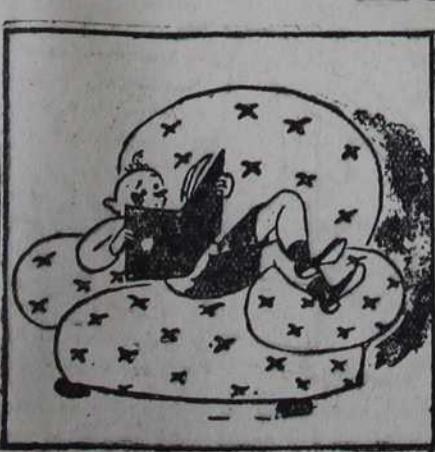
Да се неби више догађали инциденти испред каве београдског малог позоришта, од стране многоbroјних посетиоца који се гушају око улазница, управа овог позоришта је решила, да карте пусти у претпродају за 3 месеца унапред.

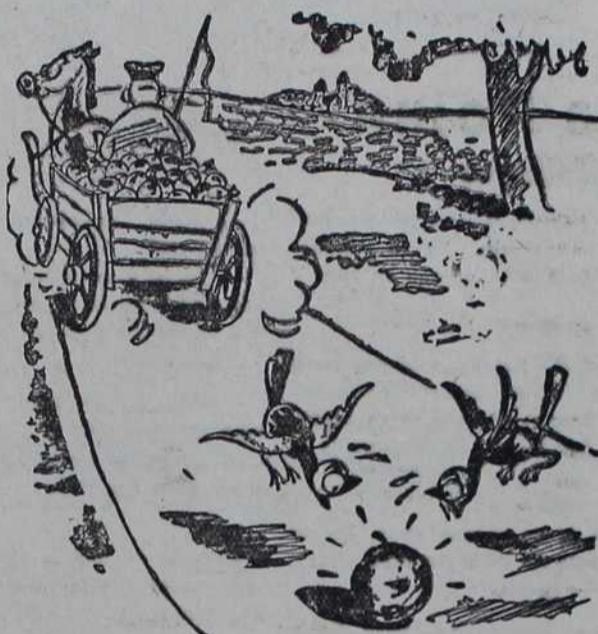
Позориште у провинцији

У једну нашу паланку дошла је једна путујућа дружина, и као прву претставу давала један водљив. Успех је био одличан, сви посетиоци су се тресли од смеха а кад се, после традиционалног венчања, завеса спусти једна пуначка госпођа из публике добаци гласно:

— Е сад су се венчали! Свршено са смејањем!

Њихова логика

— Нечувено! Овај хоће да нас се отараси!

— Жено, затвори већ једном уста или...
— Шта јили?
— Или затвори бар прозоре.

ПЛАШИ СЕ ЗА ПОСЛЕ

Адвокат своме клијенту, вишеструком убици:
— Само храбро. Ја мислим да нећете изгубити главу за време суђења.
— За то време се ни ја не бојим. Само после суђења.

— Морате довести и бравара.

НЕМОГУЋЕ

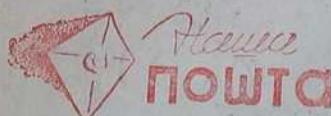
— Шта би ви рекли, госпођице Мици, када би вас пољубио!
— Баш ништа. Не могу сазда из трбуха да говорим.

КО ЧИТА — ЖИВИ ДВОСТРУКО

ЖЕНСКИ СПРОВЕДЕНИЯ

Се се ћу

Тетка Ројка адисвара

Харисону: Хвала вам! Ви »ослободите« триста Нишија. Остали захваљују и веле: Далеко вам лепа кућа!

Пурићу: Где су честитке и захвалице Лондону. Немој да за доцните па после да вам се замера.

Једном који зна: Шта би са твојим пророчанством да Енглези неће Србе?

Газда Веци: Твој прилог од динара 20, словима двадесет, за сиротињу примили смо и чудимо се твојој дарежљивости. Зарадио се свега 20 милиона и опет си одвојио две банке.

Свезанању: Све си лепо пропекао, само заборави да кажеш за кога Светог Николу јер брате сваке године има по два Светог Николе.

Хришћанској душици: Заштате се не да поштеном трговцу да заради милион месечно.

Оргаћу: Види се да си био јеврејски ортак јер све радиш из »севапа« а на зараду и не мислиш. Зато си и сакрио робу јер нећеш да свет купује кад је висока цена.

Селени: Верност у браку је иста таква случајност као згодитак на лутрији. Ко се редовно клади, редовно и губи али се догоди да неко и добије.

Драгици: Ако водиш рачуна о онама што свет говори пресећеши ти цео живот а опет свет нећеш задовољити. Зато гурај како ти се свиди, јер муж је далеко, Бог је високо, а комшија је близу.

Пави: Матор муж је ко хладна кафа. Троши се само ако нема ватре да се скуча тазе.

Милчету: Тен данас није много важан. Больје је имати паре него лепоту јер таква му је коњуктура и мода, зато немој да мажеш своје лице већ туђе очи.

Мињону: Ни најбољи сапун не скида све флеke. Нарочито на образу. Зато пробај са бензином и цвећем.

Кајчету: Узми литар млека и добро га прокувај па ту држи руке једно пола сата. После од млека направи белу кафу и послужи другарице. Што се тиче руку њих ће дотерати прво прање веша.

Љиљи: Најбољи лек за љубомору је кувана ракија пошто су старовремски лекови, као сода и слично, избачени из употребе због скупоће.

СРЕДЊА СВЕДЕЧАЊА

— Маро, ви имате необично мале руке!

— То је и моја мама већ рекла и нада се да ће мој веренички прстен бити много јефтинији

— Јели, татице, зашто лав има тако велику главу?

— Да не би могао да провуче главу кроз решетку.

Учитељ: — Кад је Ноје саградио ковчег шта је заборавио још да уради?

Ђак: — Заборавио је да га осигура код неког осигуривајућег друштва.

Професор: — Шта то имаш испод клупе?

Ђак: — Ништа.

Професор: — Онда то метчи на страну, јер тиме буниш цео разред.

— Перице, реци ми шта је било после смрти цара Душана?

— Пратња.

— Ја врло радо гледам историјске филмове. Они су врло поучни.

— Заштат?

— Да, после биоскопа човек оде кући и узме историју да прочита, како је то уистини било.

Народна ризница

Сеоски ѡачићи питали мудра старца: Који народ на свијету има највише златвора? — Наш српски! — А зашто? — Зато што се међу се не могу никад нагодити! — А који су му то душмани? Мајка их је изродила.

— О —

Некакав научник питao сељака: Знаете ли ви сељаци, колико је од неба до земље? Таман онолико, колико од земље до неба.

— О —

Питали младићи жењена човека: Кад би ти ова садања жена умрла, били се опет оженио? — Луди се по два и више пута варaju а мудри само једаред.

— О —

Питали зеленаша: Заšто се вазда душом заклињеш? Зато што је она најјевтији имење.

— О —

Питали унуци ћеда: Да ли си више пута кајао за оно што си говорио или за оно што си прећуто?

— Много више за оно што не говорих.

— О —

Питao младожења мајку: Као ти се чини ова моја млада?

— Добра, ако оглухнем а теби милија ако охоравиш.

Стари практичар

— Доктор Микић ме воли и хоће да се оже ни са мном.

— Има ли праксу?

— И, још колику!

СТРУЧНА РАДОЗНАЛОСТ

— Никад више нећу се упуштати у разговор са архитектом — ови одмах хоће да утврде како је жена грађена.

Такву тражим

— Опростите, дали вас могу позвати на чашицу љуте!

— Хвала, не пијем!

— А један залогај!

— Хвала, не једем!

— Сјајно! Још ако се и не облачите, удајтесе за мене.